

Interpunctie

Praktijk voor psychosociale hulpverlening

Nellie Timmermans-van de Kamp
Smientdonk 2 5467 CA Veghel
www.interpunctie.nl
info@interpunctie.nl

www.stief-gezin.nl

Ik doe het niet meer!!

Veel stiefouders (en vooral stiefmoeders) voelen zich vaak ondergewaardeerd. Bij stiefmoeders is het vaak het gevoel niet meer te zijn dan de huishoudster of oppas, stiefvaders worden nogal eens gebruikt als privéchauffeur of geldschieter. Vaak groeit zo iets en wordt het als vanzelfsprekend gezien. En dan kun je niet meer terug.

Kinderen zijn niet dankbaar. Het klinkt beroerd maar zo is het. Zij hebben niet gevraagd om te worden geboren...zij zijn er en ouders zorgen voor hen. Daar gaan ze vanuit. Voor natuurlijke ouders is dit logisch, maar bij een stiefkind voelt dat anders. Diep van binnen verwacht je van een stiefkind toch dankbaarheid. Kinderen (ook stiefkinderen) kunnen wel later als zij volwassen zijn, beter zien wat jij als stiefouder allemaal voor ze gedaan hebt.

Als ouder geef je vanzelfsprekend, als stiefouder geef je en verwacht je waardering. En die krijg je zelden, en zeker niet van de kinderen. Als er geen evenwicht is tussen geven en nemen, zie je stiefouders soms boos worden: ik stop ermee!!

Maar uiteindelijk moeten allerlei dingen wel gebeuren in en om huis, en vaak hebben de volwassenen er meer last van dat iets niet is opgeruimd dan de kinderen. Kortom: je zal er iets mee moeten doen.....

Mijn advies is daarom om met je partner het gesprek aan te gaan en voor te leggen dat dingen die zo gegroeid zijn niet altijd zo hoeven te blijven en dat je het graag anders wilt.

Overleg wat redelijk is en hoe dit aan de kinderen gepresenteerd wordt.

Presenteer een positief verhaal (we willen allemaal dat het hier gezellig is). Laat de kinderen meedenken en bedenk kleine beloningen voor als het goed gaat. Maak afspraken voor tijdelijk en evalueer na een korte tijd.